

KAMER VAN TOEZICHT

Beslissing in de zaak onder nummer van: KI 4/2007

KAMER VAN TOEZICHT OVER DE NOTARISSEN EN KANDIDAAT-NOTARISSEN TE BREDA

Beslissing

op de op 21 februari 2007 ingekomen klacht van [naam 1], wonende te [plaatsnaam], [naam 2], wonende te [plaatsnaam], [naam 3], wonende te [plaatsnaam] en [naam 4], wonende te [plaatsnaam], tegen notaris [naam 5], gevestigd te [plaatsnaam] en de kandidaat-notarissen [namen 6 + 7], beiden werkzaam ten kantore van genoemde notaris.

1. Het verloop van de zaak.

Na het tussen partijen gevoerde schriftelijke debat, dat blijkt uit hun brieven van 26 februari 2007, 22 maart 2007, met producties, en 12 april 2007, met producties, heeft de mondelinge behandeling door de kamer plaatsgevonden op 23 mei 2007, waarbij zijn verschenen klagers [naam 1] en [naam 3], alsmede de notaris en kandidaat-notarissen.

2. De inhoud van de klacht.

Klagers [naam] verwijten in hun klaagschrift de notaris en kandidaat-notarissen het volgende:

- A. Kandidaat-notaris [naam 6] heeft zake van na te noemen nalatenschap een verklaring van executele opgesteld en afgegeven, die niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
- B. Deze verklaring van executele is door kandidaat-notaris [naam 7] bij brief van 21 maart 2005 uitsluitend toegezonden aan de executeur-testamentair. Bovendien hinkt deze brief ten onrechte op twee gedachten. Enerzijds is de brief gericht aan de executeur-testamentair, terwijl anderzijds deze ten onrechte wordt gewezen dat door haar de bij testament gelegateerde rechten van vruchtgebruik door haar dienen te worden afgegeven. Verder heeft de kandidaat-notaris verzuimd een actieve rol te vervullen met betrekking tot het tijdig opmaken en passeren van de vereiste akte van afgifte van dat vruchtgebruik.
- C. Kandidaat-notaris [naam 7] heeft onjuiste mededelingen gedaan ten aanzien van de verdeling van de hypotheekschulden.
- D. De notaris en kandidaat-notaris [naam 7] zijn tekortgeschoten in het geven van voorlichting aan klagers als erfgenamen met betrekking tot het aan de executeur-testamentair door erflater gelegateerde vruchtgebruik.

E. Kandidaat-notaris [naam 7] is evenzeer tekortgeschoten in zijn voorlichtende taak met betrekking tot de waardevaststelling van de woning erflater.

Daarnaast verwijten klagers [naam] en [naam 3] de notaris:

dat hij niet heeft voldaan aan de bij artikel 39, lid 1 van de Wet op het notarisambt voorgeschreven identificatieplicht, en een onheuse bejegening van klaagster [naam 3] en klager [naam 1].

Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling hebben klagers hun klacht ten aanzien van kandidaat-notaris [naam 7] nog aangevuld in die zin, dat zij hem voorts verwijten dat hij zijn geheimhoudingsplicht heeft geschonden. Volgens klagers heeft de kandidaat-notaris immers ter zake van een door hen tegen een in deze kwestie betrokken belastingadviseur ingediende klacht aan deze mededeling gedaan van de inhoud van op de nalatenschap betrekking stukken.

3. De feiten.

Op grond van de klachtstukken en hetgeen ter gelegenheid van de mondelinge behandeling naar voren is gekomen moet worden uitgegaan van de volgende tussen partijen vaststaande feiten.

- Bij testament heeft [naam], overleden op 22 januari 2005, tot zijn erfgenamen benoemd zijn 3 kinderen, klagers [naam] en heeft hij aan zijn echtgenote [naam] de onverdeelde economische helft van de woning [straatnaam] te [plaatsnaam] en het beperkt recht van vruchtgebruik van zijn gehele nalatenschap gelegateerd. Tevens heeft erflater zijn echtgenote benoemd tot executeur-testamentair.
- Kandidaat-notaris [naam 6] heeft, als waarnemer van notaris mr. [naam], op 21 maart 2005 op verzoek van genoemde echtgenote een akte van verklaring van executiele opgesteld. Deze verklaring is bij brief van 21 maart 2005 van kandidaat-notaris [naam 7], gericht aan "Erven de heer [naam]" aan de executeur toegezonden.
- Door kandidaat-notaris [naam 7] is op verzoek van klaagster [naam 4] op 16 september 2005 via e-mail een voorlopig ontwerp van de akte afgifte legaat toegezonden, waarin ten aanzien van de berekening van de waarde van de onverdeelde economische helft van de hiervoor genoemde woning onder meer is opgenomen: *"Laatstgenoemde waarde (= € 127.500,-) dient op grond van voormelde hypothecaire schulden te worden verminderd met de helft van deze schulden, zijnde een bedrag van vijfenveertig duizend driehonderdachtenzeventig euro en twee eurocent (€ 45.378,02). Als gevolg hiervan is de waarde in bewoonde staat van de onverdeelde helft in het onderhavige registergoed welke door de comparante sub 1 (de echtgenote van erflater) dient te worden ingebracht groot tweeëntachtig duizend éénhonderdéénentwintig euro en achtennegentig eurocent (€ 82.121,98)."*
- De echtgenote van erflater is op 12 januari 2006 overleden zonder dat de legaat-afgifte had plaatsgevonden. Uit een eerder huwelijk van haar (met [naam]) had zij 3 kinderen, zijnde haar erfgenamen..

- Tussen klagers als de erfgenamen [naam] en de erfgenamen [naam] heeft op 10 februari 2006 ten overstaan van kandidaat-notaris [naam 7] een bespreking plaatsgevonden betreffende de verdeling van de boedel van de beide nalatenschappen, waarin zij ieder voor zich gerechtigd waren, meer in het bijzonder over de verdeling tussen de erfgenamen van de nog op de woning rustende hypothecaire schuld. Daarbij is op grond van door de kandidaat-notaris verstrekte informatie en zijn eerder als hiervoor opgestelde ontwerp van akte uitgegaan van een verdeling van een hypotheekschuld van € 90.756,-- bij helfte. Klager [naam 1] heeft vervolgens namens klagers [naam] bij brief van 5 april 2006 kandidaat-notaris [naam 7] bericht dat zij met die verdeling instemden, waarna er een financiële afwikkeling tussen klagers en de erfgenamen [naam] heeft plaatsgevonden.

- Op 11 mei 2006 heeft kandidaat-notaris [naam 7] klager [naam 1] telefonisch bericht dat de in de hiervoor genoemde ontwerpakte vermelde inbrengwaarde diende te worden

- gewijzigd. Bij brief van diezelfde datum heeft hij vervolgens een gewijzigd ontwerp van akte toezonden, waarin opgenomen een nieuwe berekening van de inbrengwaarde, die werd vastgesteld op € 48.088,47 (te voldoen door de erfgenamen [naam]). Deze inbrengwaarde wordt in die gewijzigde ontwerpakte gebaseerd op een hypotheekschuld uit een recht van eerste hypotheek van € 68.067,03, volledig toe te rekenen aan klagers en een hypotheekschuld uit een recht van tweede hypotheek, groot € 22.689,01, toe te rekenen aan klagers en de erfgenamen [naam], ieder voor de helft .

- Op 13 december 2006 heeft de notaris de akte afgifte legaat gepasseerd waarbij aanwezig waren klager [naam 1], klaagster [naam 3] en haar echtgenoot en de erven van [naam], [naam] en [naam]. Na het passeren van die akte heeft nog een gesprek plaatsgevonden tussen de notaris, klager [naam 1] en klaagster [naam 3] met haar echtgenoot.

4. Het standpunt van klagers.

Ten aanzien van klachtonderdeel A.

Klagers [naam] voeren aan dat de door kandidaat-notaris [naam 6] opgestelde verklaring van executele niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

Zij menen dat daarin had moeten worden opgenomen de in het testament van erflater vermelde beperking van het recht van vruchtgebruik van de executeur-testamentair, inhoudende dat zij niet bevoegd was de aan het vruchtgebruik onderworpen goederen te vervreemden of te bezwaren noch daarover op andere wijze te beschikken.

Omdat blijkt de brief van de kandidaat-notaris van 21 maart 2005 de executeur met die verklaring van executele zich bij banken, giro e.d. als rechthebbende kon legitimeren en daarin die beperking niet is opgenomen, heeft de executeur in december 2005 aandelen ter waarde van ca € 5.000,-- zonder toestemming van klagers kunnen verkopen en de opbrengst daarvan niet aangewend voor de voldoening van de schulden van de nalatenschap, aldus klagers [naam].

Verder heeft volgens klagers [naam] die verklaring tot gevolg gehad dat de door de executeur bewerkstelligde wijziging van de tenaamstelling van bank- en girorekeningen niet op juiste wijze heeft plaatsgevonden. Zo heeft de executeur ten aanzien van de postbankrekening een tenaamstelling “erven [naam]” bewerkstelligd, ten aanzien van de Robeco Direct-rekening: mevrouw [naam]” en ten aanzien van de ABN-Amrorekening: “mevrouw [naam] en/of boedel van de heer [naam]”.

Daarnaast menen klagers [naam] dat zij ten onterechte in de verklaring niet als erfgenamen zijn vermeld.

Ten aanzien van klachtonderdeel B.

Klagers [naam] betogen dat kandidaat-notaris [naam 7] de hiervoor bedoelde verklaring bij brief van 21 maart 2005 uitsluitend aan de executeur-testamentair heeft toegezonden, ondanks dat hij die brief heeft gericht aan de erven [naam].

Zij menen voorts dat de brief op twee gedachten hinkt; enerzijds is de inhoud van de brief

-mede door de aanhef “Geachte mevrouw”- op de executeur-testamentair gericht en anderzijds door de adressering (Erven van de heer [naam]) en de zin: “Overigens wil ik u, met een verwijzing naar het testament van de heer [naam], erop wijzen dat de rechten van vruchtgebruik nog door u dienen te worden afgegeven.” op de erfgenamen [naam]. Klagers menen dat dit onjuist is, nu die rechten niet door de executeur maar door hen als erfgenamen dienden te worden afgegeven.

Daarnaast voeren klagers [naam] aan dat ingevolge het testament de afgifte aan de executeur van het legaat van vruchtgebruik binnen acht maanden na het overlijden van erflater en dus vóór 23 september 2005 moest plaatsvinden. Desondanks heeft die afgifte op het tijdstip van overlijden van de executeur, 12 januari 2006, niet plaatsgehad. Klagers stellen dat zij herhaaldelijk bij de kandidaat-notaris erop hebben aangedrongen een ontwerp van de voor die afgifte vereiste akte aan hen toe te sturen.

Klagers menen dan ook dat de kandidaat-notaris niet onpartijdig en zorgvuldig heeft gehandeld.

Ten aanzien van klachtonderdeel C.

Klagers [naam] betogen dat kandidaat-notaris [naam 7] in zijn aan klagster [naam 4] op 16 september 2005 via e-mail toegezonden ontwerpakte een onjuiste inbrengwaarde van € 82.121,98 met betrekking tot de woning van erflater heeft opgenomen. De kandidaat-notaris heeft volgens klagers bij zijn berekening van dit bedrag zich ten onrechte gebaseerd op een verdeling bij helfte van de totale op de woning rustende hypotheekschuld.

Eerst op 11 mei 2006 heeft de kandidaat-notaris telefonisch meegedeeld dat hij tot een gewijzigde berekening van die inbrengwaarde is gekomen, omdat van die hypotheekschuld een bedrag van € 68.067,03 ter zake van een eerste hypotheek volledig aan

klagers moest worden toegerekend, alsook de helft van een bedrag van € 22.689,01, ter zake van een tweede hypotheekrecht.

Deze nieuwe berekening had tot gevolg, aldus klagers [naam], dat aan de erfgenamen van [naam], met wie reeds was afgerekend op basis van de eerste berekening van de kandidaat-notaris, een bedrag van € 34.053,-- moest worden terugbetaald.

Klagers menen dat de kandidaat-notaris, alsook de notaris onder wiens verantwoordelijkheid hij werkte, met die foutieve berekening, die zij ruim 8 maanden hebben laten voortbestaan, terwijl deze als grondslag diende voor de verdeling tussen klagers en de erfgenamen van [naam], in hun onderzoeksplicht ten aanzien van de verdeling van de hypotheekschulden jegens hen

zijn tekort geschoten en daarmee niet in acht hebben genomen de bij het behartigen van klagers belangen vereiste zorgvuldigheid.

Ten aanzien van klachtonderdeel D.

Klagers voeren aan dat de notaris en ook kandidaat-notaris [naam 7] hen nimmer, schriftelijk noch mondeling, hebben gewezen op de consequenties ten aanzien van het vruchtgebruik. De inhoud van het testament van hun vader is volgens klagers hen evenmin toegelicht.

De notaris en de kandidaat-notaris zijn dan ook volgens klagers in hun voorlichtende taak tekort geschoten.

Ten aanzien van klachtonderdeel E.

Ditzelfde geldt in de opvatting van klagers met betrekking tot de waarde van de woning van erflater voor het doen van aangifte voor het recht van successie.

Klagers stellen dat kandidaat-notaris [naam 7] tijdens de bespreking van 10 februari 2006 heeft meegedeeld dat voor de successieaangifte met betrekking tot de waarde van de woning moest worden uitgegaan van een bedrag van € 127.500,--, zijnde de helft van de getaxeerde waarde in bewoonde staat, niettegenstaande de omstandigheid dat de Belastingdienst bij het vaststellen van het verschuldigde successierecht uitgaat van een waarde in vrij opleverbare staat.

Evenmin heeft de kandidaat-notaris volgens klagers erop gewezen dat de rechtspraak, tot het onlangs gewezen arrest van de Hoge Raad, verdeeld was over de vraag van welke waarde dient te worden uitgegaan.

Nadat hierover aan de notaris om uitleg is gevraagd, heeft deze geadviseerd de waarde in vrij opleverbare staat in de successieaangifte te vermelden, aldus klagers.

Daarentegen heeft de Belastingdienst volgens klagers geadviseerd in de aangifte de waarde in bewoonde staat te vermelden, dit in afwachting van de uitspraak van de Hoge Raad om daarmee de mogelijkheid van het indienen van een bezwaarschrift in geval de inspecteur die waarde zou wijzigen, te sauveren.

Klagers menen dan ook dat de kandidaat-notaris door hen hierop niet te wijzen, in zijn voorlichtende taak jegens hen is tekort geschoten.

Ten aanzien van klachtonderdeel F.

Klagers stellen dat de notaris bij het passeren van de akte afgifte legaat op 13 december 2006 niet heeft voldaan aan zijn in artikel 39, lid 1 van de Wet op het notarisambt neergelegde verplichting de identiteit van de voor hem verschenen personen vast te stellen.

Bij het passeren waren volgens klagers, naast [naam] en [naam], aanwezig klager [naam 1] en klagster [naam 3] en haar echtgenoot, aan wie de notaris niet heeft gevraagd zich te legitimeren.

Ten aanzien van klachtonderdeel G.

Klager [naam 1] en klagster [naam 3] voeren aan dat de notaris in het na het passeren van de akte met hen nog gevoerde gesprek onprofessionele uitspraken heeft gedaan en zij menen dat dit gesprek niet overeenkomstig de waardigheid van een notaris is gevoerd.

Zij stellen dat notaris in dat gesprek immers heeft opgemerkt "U bent boos" en "Ja, want u irriteert mij", "U schopt tegen iedereen aan", "U hebt ook al een advocaat aangeklaagd", "U mag dit allemaal opschrijven", "U dient maar een klacht in", "Het is muggenzifterij van u" en "Mensen zoals u".

5. Het standpunt van de notaris en kandidaat-notarissen.

Ten aanzien van klachtonderdeel A.

Kandidaat-notaris [naam 6] stelt zich op het standpunt dat uit de verklaring van executele genoegzaam blijkt van de beperking van de executeur. Hij wijst daarvoor met name naar de daarin opgenomen passage "De executeur heeft ingevolge de wet en ingevolge de hiervoor vermelde uiterste wilsbeschikking de taak en de bevoegdheid de nalatenschap te beheren. Zij is bevoegd de door haar beheerde goederen te gelde maken, voor zover dit nodig is voor de tot haar taak behorende voldoening van schulden der nalatenschap."

De omstandigheid dat de banken van erflater niet (geheel) zorgvuldig met de verklaring van executele zijn omgesprongen, kan in zijn opvatting hem niet worden aangerekend.

Ten aanzien van klachtonderdeel B. en D.

De notaris en kandidaat-notaris [naam 7] voeren aan dat het initiatief is genomen om klager [naam 1] telefonisch te benaderen, teneinde een onnodige langdurige briefwisseling met hem te voorkomen. Klager [naam 1] gaf echter daarbij te kennen hierop geen prijs te stellen en wenste slechts schriftelijk te communiceren.

Met de aldus ontstane briefwisseling is de afwikkeling van de boedel onnodig vertraagd. Daarnaast was het afgeven van het vruchtgebruiklegaat onder meer afhankelijk van

het opstellen van een taxatierapport, wat lang op zich heeft laten wachten, aldus de notaris en kandidaat-notaris.

Ten aanzien van klachtonderdeel C.

De notaris en kandidaat-notaris [naam 7] erkennen de door klagers verweten fout ten aanzien van de verdeling van de hypotheekschuld, die eenmalig in het eerste ontwerp van de akte is vastgelegd, doch deze is naar hun mening tijdig hersteld. Voor die fout is aan klagers excuses aangeboden, aldus de notaris en kandidaat-notaris

Dat die fout (mede) tot vertraging van de afwikkeling zou hebben geleid, is volgens de notaris en kandidaat-notaris onjuist. Deze vertraging werd volgens hen veel eerder veroorzaakt door de gespannen verhouding tussen klagers en de erfgenamen [naam], hetgeen in hun visie blijkt uit de door hen in het geding gebrachte kopieën van de brieven tussen klager [naam 1] en de advocaat van die erven.

Ten aanzien van klachtonderdeel E.

De notaris en kandidaat-notaris [naam 7] voeren aan dat de waarde van de woning in onbewoonde staat in de successieaangifte moest worden vermeld, hetgeen al enige tijd beleid is van de Belastingdienst en dat zij dit ook aan klager [naam 1] hebben meegedeeld.

Daarnaast betogen zij dat hun kantoor niet was belast met het doen van die successieaangifte, zodat eventuele onjuistheden in die aangifte hen niet kunnen worden verweten. Bovendien verwarren klagers, aldus de notaris en kandidaat-notaris, ten aanzien van de inbrengwaarde de successierechtelijke met de civielrechtelijke benadering.

Ten aanzien van klachtonderdeel F.

De notaris voert aan dat klagers op dit onderdeel een punt zou kunnen hebben. Hij tekent daarbij aan dat een kopie van het paspoort van klager [naam 1] in het dossier aanwezig was en dat er geen enkele reden was om aan zijn identiteit te twijfelen, omdat klager [naam 1] reeds eerder op kantoor was geïdentificeerd door kandidaat-notaris [naam 7].

Ten aanzien van klachtonderdeel G.

De notaris voert aan dat klager [naam 1] bij gelegenheid van het bedoelde gesprek opnieuw de discussie over de gemaakte fout ten aanzien van de hypotheekschuld wilde aanzwengelen. Deze kwestie was volgens de notaris reeds uitgebreid besproken en daarvoor waren reeds uitvoerig excuses aangeboden. Dat deze niet door klager [naam 1] zouden zijn aanvaard, was hen niet bekend.

Tenslotte maakt kandidaat-notaris [naam 7] bezwaar tegen de behandeling van de ter gelegenheid van de mondelinge behandeling nog aan zijn adres toegevoegde klacht. Het late tijdstip waarop dit klachtonderdeel is opgeworpen, acht hij in strijd met een goede procesorde, aangezien hij daardoor belemmerd wordt in zijn verdediging.

6. De beoordeling en de gronden daarvoor.

Ten aanzien van klachtonderdeel A.

Anders dan klagers [naam] menen voldoet naar het oordeel van de kamer de door kandidaat-notaris [naam 6] afgegeven verklaring van executele aan de daaraan te stellen eisen.

In die verklaring heeft de notaris niet meer of anders behoeven te vermelden de bij artikel 4:147, lid 1 van het Burgerlijke Wetboek vastgestelde bevoegdheid van de (bij testament van erflater) benoemde executeur.

Dat erflater aan de benoemde executeur tevens het vruchtgebruik van zijn nalatenschap had gelegateerd, met de hiervoor genoemde beperking, doet aan die aan wettelijke bevoegdheid niet af.

Er bestond dat ook geen reden, die beperking en daarmee tevens het aan de executeur gelegateerde vruchtgebruik in de verklaring te vermelden.

Een mogelijk conflicterende belang van de echtgenote van erflater in haar rol van executeur met die van vruchtgebruikster, maakt dit niet anders.

Dat de executeur van die verklaring van executele misbruik zou hebben gemaakt door daarmee volgens klagers aandelen te verkopen en de opbrengst daarvan niet voor het voldoen van schulden van de nalatenschap te gebruiken, raakt uitsluitend de executeur zelf en kan de kandidaat-notaris niet worden aangerekend.

Dit geldt ook voor het bewerkstellingen door de executeur van een onjuiste tenaamstelling van bank- en girorekeningen van erflater.

Evenzeer is onjuist de opvatting van klagers dat in de verklaring van executele hun gegevens als erfgenamen had moeten worden opgenomen.

Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

Ten aanzien van klachtonderdeel B.

Niet valt in te zien dat kandidaat-notaris [naam 7] onjuist of onzorgvuldig zou hebben gehandeld door uitsluitend de hiervoor bedoelde verklaring bij brief van 21 maart 2005 toe te zenden aan de executeur, terwijl hij die brief heeft gericht aan de "Erven de heer [naam]".

De verklaring was ook in opdracht van de executeur opgesteld en ook in het kader van haar beheerstaken voor haar bedoeld. Ook de inhoud van de brief was in eerste instantie voor de executeur bedoeld. Het notariskantoor was bovendien niet belast met de afwikkeling van de boedel en niet ongebruikelijk is dat dergelijke correspondentie wordt gericht aan de erven in een nalatenschap, maar geadresseerd aan de testamentair-executeur.

Bovendien miskennen klagers [naam] dat tot de taak van de executeur behoort het voldoen van de nalatenschapschulden, waartoe moet worden gerekende de afgifte van legaten. De door klagers gewraakte zinsnede in de brief is dan ook correct.

Verder hebben klagers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het late tijdstip waarop tot het passeren van de akte van afgifte van het vruchtgebruiklegaat is overgaan, is te wijten aan ontvoortvarend handelen van de kandidaat-notaris en de notaris.

Integendeel, veeleer aannemelijk is dat dit late tijdstip werd veroorzaakt door omstandigheden die niet aan hen kunnen worden toegerekend, zoals, naar de door de (kandidaat-)notaris onweersproken is aangevoerd, het wachten op een taxatie van de woning van erflater en de gebleken geschillen tussen klagers en de erfgenamen van de executeur, na haar overlijden.

Ook de veelvuldige correspondentie van klager [naam 1] heeft aan die vertraging bijgedragen.

Dit klachtonderdeel is derhalve eveneens ongegrond.

Ten aanzien van klachtonderdeel C.

Klagers [naam] hebben dit onderdeel terecht opgeworpen. Onweersproken staat vast dat de in het eerste ontwerp van de akte door kandidaat-notaris [naam 7] opgenomen berekening van de inbrengwaarde onjuist was, nu daarbij werd uitgegaan van een niet correcte verdeling van de hypotheekschulden.

Deze fout is weliswaar hersteld in de uiteindelijk verleden definitieve versie van de akte, maar is, naar onweersproken door klagers is aangevoerd, wel uitgangspunt geweest voor de onderhandelingen met de erven [naam].

Naar uit hun stellingen moet worden afgeleid, is op die basis en nog vóórdat de fout aan het licht kwam tussen hen afgerekend, zodat klagers waren genoodzaakt tot restitutie van hetgeen zij teveel hadden ontvangen.

Tegen deze achtergrond is dan ook sprake van een serieuze tekortkoming, die ook, zoals door klagers op juiste grond wordt aangevoerd, de notaris moet worden aangerekend, omdat de kandidaat-notaris onder zijn verantwoordelijkheid de betreffende werkzaamheden heeft verricht. Het is begrijpelijk dat klagers in de voor die fout aangeboden verontschuldigen onvoldoende genoegdoening hebben gevonden.

Ten aanzien van klachtonderdeel D.

Zoals hiervoor reeds is geconstateerd was het kantoor van de notaris en kandidaat-notarissen niet belast met de afwikkeling van de boedel, maar uitsluitend met het opstellen van de verklaring van executele en de akte van afgifte van het legaat van vruchtgebruik.

Hun informatieplicht was dan ook tot dat kader beperkt.

Daarnaast voert de notaris onweersproken aan dat hij klager [naam 1], die als gevolmachtigde optrad voor de overige klagers, de erfgenamen [naam], naar aanleiding van zijn brieven telefonisch heeft benaderd om opheldering te verstrekken, maar dat deze daarbij te kennen gaf de voorkeur te geven aan een schriftelijke afhandeling.

Onder deze omstandigheden kan de notaris en kandidaat-notaris [naam 7] geen verwijt treffen dat zij in hun informatieplicht jegens klagers, vertegenwoordigd door klager [naam 1], zijn tekortgeschoten.

Dit onderdeel van de klacht is daarmee eveneens ongegrond.

Ten aanzien van klachtonderdeel E.

Ten aanzien van dit onderdeel acht de kamer van belang dat de notaris en kandidaat-notaris [naam 7] niet waren belast met de successieaangifte. Voor zover door hen is gesproken over de waarde van de woning betrof dit tegen de achtergrond van de te passeren akte van afgifte legaat dan ook uitsluitend de inbrengwaarde.

De kamer acht het aannemelijk dat daarbij bij klagers verwarring is ontstaan over de voor de successieaangifte op te geven waarde, doch het gaat te ver dit aan de notaris en kandidaat-notaris [naam 7] toe te rekenen.

Voor zover in de successieaangifte een onjuiste waarde van de woning is vermeld, regardeert dat bovendien niet de notaris en kandidaat-notaris, nu met die aangifte een ander was belast.

Ook dit onderdeel faalt derhalve.

Ten aanzien van klachtonderdeel F.

Dit onderdeel treft doel.

De notaris heeft niet weersproken stelling van klager [naam 1] en klaagster [naam 4] dat hij bij het passeren op 13 december 2006 van de akte afgifte van het vruchtgebruik-legaat niet heeft voldaan aan zijn bij artikel 39, lid 1 Wet op het notarisambt neergelegde verplichting de identiteit van de toen voor hem verschenen personen vast te stellen aan de hand van een van de in die bepaling genoemde documenten.

De door notaris aangevoerde omstandigheid dat in het dossier een kopie van het paspoort van klager [naam 1] reeds aanwezig was en dat deze, gelet op zijn eerdere kantoorbezoeken, ook bekend was, laat die verplichting onverlet, nu gesteld noch gebleken is dat in het dossier met betrekking tot die kopie tevens aanwezig was een verklaring dat de identiteit van klager [naam 1] op basis van zijn paspoort was vastgesteld.

De in artikel 39, lid 1 Wna voorgeschreven plicht van de notaris tot vaststelling van de identiteit geldt uitsluitend voor (gevolmachtigde) comparanten, derhalve partijen bij de te passeren akte, alsook voor getuigen, zodat de identificatieplicht niet was vereist ten aanzien van de op 13 december 2006 bij het passeren van akte mede verschenen echtgenoot van klaagster [naam 4]. Daarmee is tevens beantwoord de ter gelegenheid van de mondelinge behandeling van de klacht door de notaris te dier zake nog opgeworpen rechtsvraag.

Geconstateerd moet derhalve worden dat de notaris ten aanzien van de op 13 december 2006 bij het passeren van de akte voor hem verschenen personen, met uitzondering van de echtgenoot van klager [naam], in strijd met voornoemde bepaling heeft gehandeld.

Ten aanzien van klachtonderdeel G..

De notaris heeft evenmin weersproken zijn volgens klagers [naam 1] en [naam 3] tijdens het direct na het passeren van genoemde akte plaatsgehad hebbend gesprek tegen hen gemaakte opmerkingen.

Met deze opmerkingen heeft de notaris blijk gegeven van een ongepaste uiting van zijn ongenoegen dat klagers ondanks gemaakte excuses op kwesties wilden terugkomen. Evenals klagers acht de kamer deze opmerkingen een notaris onwaardig.

Ook dit klachtonderdeel is daarmee gegrond.

Wat betreft het bij de mondelinge behandeling nog ten aanzien van kandidaat-notaris opgeworpen klachtonderdeel volgt de kamer het standpunt van de kandidaat-notaris dat een goede procesorde aan een behandeling daarvan, gelet op het uiterst late tijdstip waarop dit onderdeel naar voren is gebracht, in de weg staat, nu met een behandeling van dit nieuwe onderdeel de kandidaat-notaris in zijn verdediging wordt geschaad.

In de als hiervoor als gegrond te verklaren onderdelen van de klacht ziet de kamer reden om aan zowel de notaris als kandidaat-notaris [naam 7] de maatregel van waarschuwing op te leggen.

De daarbij geconstateerde tekortkomingen cq. gedragingen acht de kamer ten opzichte van ieder van hen immers dermate tuchtrechtelijk laakbaar dat zij die maatregel geboden acht.

De kamer heeft daarbij ten aanzien van kandidaat-notaris [naam 7] betrokken dat de door hem gemaakte fout bij de berekening van verdeling van de hypotheekschulden van erflater en zijn echtgenote voor klagers [naam] vergaande gevolgen heeft gehad, terwijl daarnaast van enige verschoonbare oorzaak voor die fout niet is gebleken.

Wat betreft de notaris heeft naar het oordeel van de kamer te gelden dat hij naast zijn verantwoordelijkheid voor de hiervoor genoemde fout bij de mondelinge behandeling van de klacht blijk heeft gegeven geen enkel inzicht te hebben in de ongepastheid van de door hem in het gesprek van 13 december 2006 gedane mededelingen. In tegendeel, de notaris heeft verklaard nog ten volle achter die mededelingen te staan en dat hij zich met name ten aanzien van klager [naam 1] op dezelfde wijze weer zou uiten.

Dit leidt tot de volgende beslissing.

6. De beslissing.

De kamer van toezicht

verklaart de klacht tegen kandidaat-notaris [naam 7] ten aanzien van onderdeel C. gegrond;

legt ter zake daarvan aan de kandidaat-notaris de maatregel op van waarschuwing;

verklaart de klacht tegen notaris ten aanzien van de onderdelen C., F. en G. gegrond;

legt ter zake daarvan aan de notaris eveneens op de maatregel van waarschuwing;

bepaalt dat deze maatregelen na het onherroepelijk worden van deze beslissing zal worden uitgesproken door de voorzitter in een van de vergaderingen van de kamer, waartoe de notaris en kandidaat-notaris zullen worden opgeroepen;

verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 4 juni 2007 door mrs. M.M. Steenbeek, voorzitter, C. Wallis, H. Quispel en Th.H.M. Fikkers, allen leden, en J.C.M. Roelen-Nuijten, plaatsvervangend-lid, in tegenwoordigheid van A.C.L.M. de Jong, secretaris, en in het openbaar uitgesproken.

--

Tegen deze beslissing kan binnen 30 dagen na de dag van verzending van de brief waarbij de beslissing is toegezonden, hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam (Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam, t.a.v. kamer 17A